

พี่น้อง ชัวนิรันดร

โดย ลานเน เอช. โพลเตอร์
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

เรื่องนี้เกิดขึ้นที่ซิมบับเว

“ฉันชอบมองดูพระวิหาร ฉันต้องการไปที่นั่น”* ไรอัน
ร้องเพลง
“วันนี้จะ ไปที่นั่น!” รอยพี่ชายของไรอันกล่าว
คุณแม่พับเสื้อผ้าและใส่ไว้ในกระเป๋าเดินทาง “เราจะเริ่ม
วันนี้ แต่เราจะใช้เวลาสองวันไปพระวิหารในแอฟริกาใต้”
เธอกล่าว
ไรอันกับครอบครัวรอมานานเพื่อไปพระวิหาร และ
เวลานี้ก็มาถึง! พวกเขาจะไม่อยู่บ้านตลอดทั้งสัปดาห์
“คุณแม่ครับ เล่าเรื่องท้าวอันยาซาให้เราฟังอีกสิครับ”
รอยบอก
คุณแม่ยิ้มให้เด็กๆ “ท้าวอันยาซาเป็นพี่ชายของคุณ
เขาเสียชีวิตเมื่อเขาอายุเพียงหนึ่งขวบ แต่เขายังคงเป็นพี่ชาย
ของคุณเหมือนท้าวพิศวาและท้าวเทนดา พ่อกับแม่รักลูกชาย
ทั้งห้าคนของเรา”

ไรอันยิ้มขณะนึกถึงท้าวอันยาซา ช่วงรู้สึกดีที่รู้ว่าคุณแม่
พ่อคุณแม่รักพวกเขาทุกคน
“นั่นคือเหตุผลที่เราไปพระวิหาร” คุณแม่บอก “เพื่อฉัน
ด้วยกันเป็นครอบครัวนิรันดร!” เธอพูดกับกระเป๋าเดินทาง
“ตอนนี้ก็ไปเก็บของของคุณสิ ถึงเวลาไปพระวิหารแล้ว!”
รอยช่วยไรอันแบกกระเป๋าเดินทางออกไปข้างนอก
คุณแม่เดินออกมาพร้อมอาหารกล่องหนึ่งที่คุณแม่เตรียมไว้
สำหรับการเดินทาง ท้าวพิศวาและท้าวเทนดาแบกกระเป๋า
พวกเขาไปด้วย ไม่นานทั้งครอบครัวก็เริ่มเดินไปที่โบสถ์
รถบัสกำลังรอพวกเขาที่นั่นเพื่อพาพวกเขาไปพระวิหาร
ไรอันขึ้นรถบัสและนั่งข้างรอย อีกสามครอบครัวจาก
วอร์ดของพวกเขากำลังขึ้นรถบัสด้วย เมื่อทุกคน
นั่งที่แล้ว รถบัสก็ออกเดินทางไกลไปพระวิหาร
ไรอันกับรอยมองออกไปนอกหน้าต่าง ช่วงนั้นเป็น
ฤดูฝน ทุกอย่างจึงดูเขียวขจีและสวยงาม พวกเขาผ่านทุ่ง
และแผงขายของข้างถนนที่คนมาขายมะเขือเทศ ถั่ว และ
มันฝรั่ง พวกเขาเห็นลิงบนถนนด้วย! ไรอันสงสัยว่ามีสัตว์
อื่นใดอีกบ้างที่อาจซ่อนอยู่ในหญ้าสูงและต้นไม้

ไม่นาน กลางวันก็กลายเป็นกลางคืน และ
รถบัสก็ขับต่อไป เป็นการเดินทางที่ยาวนาน
แต่ไรอันกับรอยไม่บ่น ไรอันหลับไปพร้อม
ความคิดว่า ถึงเวลาไปพระวิหารแล้ว!
เมื่อมาถึงเมือง ทุกคนบนรถบัสมองออกไป
นอกหน้าต่าง ใครจะเห็นพระวิหารก่อน?
“นั่นไงล่ะ!” รอยพูด
ในที่สุดก็ถึงเวลาเข้าไปในพระวิหาร!
“ถึงเวลาไปพระวิหารแล้ว!” รอยกระซิบบอกไรอัน
ขณะเดินเข้าไปข้างใน พวกเขาเปลี่ยนเสื้อผ้าเป็นชุดสีขาว
จากนั้นเด็กๆ นั่งอยู่ในห้องรถกับเด็กคนอื่นๆ สักครู่หนึ่ง
ไม่นาน เจ้าหน้าที่พระวิหาร ใจดีคนหนึ่งก็พาเด็กๆ
ไปหาคุณแม่ พ่อคุณแม่ พวกเขาเดินเข้าไปในห้องที่มีโต๊ะนุ่มๆ
อยู่ตรงกลางเพื่อให้คนคุกเข่า เรียกสิ่งนี้ว่าแท่นบูชา
“ยินดีต้อนรับสู่ห้องฉัน” เจ้าหน้าที่บอกขณะที่อยู่หน้า
ห้อง “วันนี้ผมจะใช้ฐานปุโรหิตฉันกับแต่ละครอบครัว
ด้วยกันชัวนิรันดร”

ไรอันกับรอยมองดูขณะที่อีกสามครอบครัว
ได้รับการฉัน ก็ถึงคิวของพวกเขา
ไรอันกับพี่ชายคุกเข่ากับคุณแม่ พ่อคุณแม่
รอบแท่นบูชา ผู้ฉันเชิญเพื่อนคนหนึ่งของเขา
เป็นตัวแทนท้าวอันยาซา รอยมองคุณแม่และ
คุณแม่พ่อขณะวางมือของตนบนมือพวกเขา เขา
เห็นน้ำตาไหลอาบแก้มของคุณแม่ แต่เธอ
ยิ้มกว้าง
เมื่อการฉันเสร็จสิ้น ไรอันกอดคุณแม่
“ลูกเหมือนเทพเลย” เธอกระซิบบอกลูกชายของเธอ
“รู้สึกเหมือนเทพอยู่กับเราเลยครับ” รอยกระซิบตอบ
“ผมมีความรู้สึกพิเศษในใจ”
“ผมด้วย” ไรอันพูด รู้สึกดีมากที่ได้อยู่ในพระวิหารกับ
ครอบครัวนิรันดรของเขา! ●

ภาพประกอบโดย เรเชล ฮอฟฟ์แมน-เบลล์

* หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 99

เพราะฐานปุโรหิต
เราจึงอยู่กับครอบครัว
ได้ชัวนิรันดร!

